

[Melchior]

hvis man kunne fremskaffe nogle tal – jeg forestiller mig ikke, at det kan ske i dag – på en række lande i NATO-pagten, i Warszawa-pagten – Kina eventuelt med – nogle uforpligtede lande, det behøver ikke at være alverdens lande, men en række repræsentative eksempler på, hvordan sådanne staters nationalprodukt ser ud sammenlignet med den del af det, som de stiller til rådighed for u-landshjælp, og den del af det, som de benytter til våbenkapløbet. Jeg tror, det ville give et ret relevant billede af, hvordan forskellige dele af denne verden tår sig over for de problemer, vi her har på dagsordenen i dag. Jeg tror ikke, det er noget stort arbejde for de pågældende specialister at finde frem til tallet, og jeg vil være taknemlig, hvis ministeren vil give tilsagn om at skaffe sådanne nøgletal. Det vil måske endda være et så interessant materiale, at det vil være egnet for den danske repræsentation ved den forestående FN-generalforsamling at præsentere tallene dér.

Hr. Gert Petersen, som jo sammen med sit parti åbenbart har haft brug for en hel del moralsk oprustning her op til et forestående valg, kunne måske også have brug for de tal, for han anstillede netop en række sammenligninger. Han nævnte, at USAs budget næste år ville blive større end nogen sinde, og det var dog godt gjort. Vi fik ikke noget at vide om, hvor stort Sovjetunionens tal ville være – hr. Gert Petersen gled af på det ved at sige, at tal siger ikke alt, og det må jeg jo give ham ret i. Han kunne også benytte denne lejlighed til at rakke ned på forsvarrets efterretningstjeneste; hvorfor skulle man også lade nogen lejlighed gå fra sig? Men han opholdt sig meget ved, at han mente, den totale balance i øjeblikket er i NATOs favør. Jeg må indrømme, at jeg og sikkert den største del af den danske befolkning ville føle sig meget, meget bange, hvis den samlede balance var i NATOs disfavør. I øvrigt vil jeg give hr. Gert Petersen kredit for, at han dog forsøgte en balancering i fremstillingen af forholdene Warszawa-pagt/NATO-pagt.

Så nævnte hr. Gert Petersen Europahæren. Dertil vil jeg gerne sige, at Europahæren har vi, så der er altså ikke nogen grund til, at hr. Gert Petersen med rædsel ser i møde, at vi får den. Vi har jo de facto Europahæren, bare med den forskel, at den har amerikansk deltagelse. Hvis amerikanerne en dag, som

der jo tidligere har været truet med, men som jo heldigvis ikke er aktuelt i øjeblikket, ville finde på at trække sig ud af denne Europahær, dette samlede Europaforsvar, ville det jo kun betyde én ting, nemlig at Danmark og alle andre vesteuropæiske lande ville blive tvunget til at møde op med større mandskabsstyrker og med større økonomiske ressourcer for at remplacere det forsvar, som Amerika i så fald ville overlade mere til os. Lad os ikke håbe, at dette sker, men at NATO-alliancen også holder fast sammen på dette område.

Jeg tror, vi skal se i øjnene, netop når ønskedrømmene er lagt ad acta, at før befolkningerne i Warszawa-pagtlandene ved egen indsats skaffer sig sådanne vilkår, at der dér som her kan finde demonstrationer sted, at der kan artikuleres fra den brede befolkning over for magthaverne dér, således som man heldigvis kan gøre det her, før også disse landes befolkninger kan tilkendegive den utvivlsomme animositet imod våbenkapløb, som jeg ikke tvivler om de nærer, nøjagtig på samme måde, som vi nærer den, før vil der nok ikke være nogen som helst realisme i at tale om nedrustning, andet end at vi da selvfølgelig skal blive ved med at tale sammen også om dette og holde dialogen i gang. Men en forudsætning for, at virkelig holdbare fremskridt skal kunne ske, må være den frigørelse af befolkningerne i den majoritet af verdens lande, som i dag er undertrykte, og som ikke har mulighed for at lægge det pres på deres regeringer, som vi i de frie lande har mulighed for.

Vi i dette land har meget at forsvare, måske nok mere end det, som det forsvarsforlig, vi lever under, er udtryk for. Centrumdemokraterne nærer betydelig frygt for – det vil jeg gerne benytte denne lejlighed til at sige – at forsvarsforligets rammer er ved at blive udhulet af de prisstigninger, der sker i ind- og udland, således at den reelle styrke, som vi har aftalt, og som vi også skylder vore partnere i NATO-alliancen, de facto bliver ringere og ringere i stedet for at blive fastholdt år for år.

Jeg må på CDs vegne afvise SFs dagsorden. Allerhelst ville jeg have stillet et dagsordensforslag, men det gør jeg ikke, kan jeg sige til trøst for både formand og forsamling. Jeg ville gerne have benyttet lejligheden til at give forsvaret et håndslag, eller for at blive i